

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 17. Renunciatio quando, & quo in loco ederetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Renunciatio quando, & quo in locum
ederetur.

CAP. VII.

Renunciatio erat ex-
remonia
catechif.
ni.
Renuncia-
tio fiebat
tempore
catechismi.
Renuncia-
tio repe-
batur die
baptismi,
& precede-
bat exor-
cium, &
fidei pro-
fessionem.

DE tempore autem, quodnam fuerit
ra in hunc locum afferre, vix opus
apparet enim, catechismi caeremoniam
cum scripserit Rabanus Maurus de iudi-
cleric. cap. 28. catechizandi ordo hic est: inter-
tur paganus, si abrenunciat diabolo, &c. Quod
tempus catechumenos iniciandi referenda
quia tamen in baptismo plerunque eadem
petebatur, ne quid in hac re desideres, scilicet
nunciationem exorcismo, professione
caeremonijs antecessisse: quemadmodum
verbis Rabani allatis perspicuum est. Cuius
Albini Flacci locus aduersari videatur lib.
uin. Offic. cap. 19. cum hanc caeremoniam
post multas alias enumerat: nos id proprie-
factum esse, intelligimus: quoniam illi caer-
monias recensere, non ordinem persequi
positum erat. quo modo similia caeremonia
Patrum testimonia explicare oportet. Quae
autem Concilij Laodicensi Patres can. 49.
nuunt, feria quinta, post sacram Fidei doctri-
nam, daemoni nuncium mitti solitum
cum statuunt: quod oporteat eos, qui illam
tur, fidem discernere, & quinta hebdomada feria

capo renunciare, vel presbyteris: nihil planè diuersum dici videtur: si diligenter attendamus. Ibi enim vox *renunciare* pro *symbolum recitare*, posita est: sicut rerum series, & ordo declarat. Sed loci etiam explicatio à nobis prætermittenda non est, quòd eius rei cognitio ad nostrorum rituum originem, & veterum ceremoniarum dignitatem intuendam plurimum proficit. Erat autem locus extra Ecclesiam: quod non solum ex illis verbis Lincolniensis in ^a S. Dionys. Areopag. licet colligere: *puer in primis ante fores Ecclesie statuitur, in signum humilitatis propter peccatum originale: demum suffultus orationibus Ecclesia, postquam perficiuntur exorcismi, & exsufflationes, & renunciationes, Ecclesiam cum confidentia ingreditur: sed ab ipsis surgentis Christianæ religionis incunabilis perpetuò in Ecclesia retentum esse, cognoscimus. nemo est enim veterum Patrum, qui non tradiderit, demonis obedientiam in baptisterijs abiurari solitam esse: si quis eorum testimonia intueri velit. Siquidem Origenes in Epistol. Paul. ad Rom. cum ad frequentem recordationem eius sponsonis, qua nos Deo obligauimus, singulos inuitaret, *recordetur, inquit, unusquisque fideliam, cum primum venit ad aquas baptismi, cum signacula fidei prima suscepit, & ad fontem salutarem accessit, quibus tunc usus est verbis, & quid denunciauerit diabolo, non se usurum pompis eius, ac voluptatibus pariturum.* Sanct. etiam Ambrosius, vt eandem memoriam in hominum animis infereret, lib. de ijs, qui myster. initian. cap. 2. sic ait: *post hæc, reseruita sunt tibi sancta**

Renunciationis locus extra Ecclesiam. ^a De Eccl. Hierarch. c. de bapt.

sanctorum, ingressus es regenerationis sacramen-
 te, quid interrogatus sis: recognosce, quid re-
 nis: renunciaſti diabolo, & operibus eius, munda-
 luxuria eius. & lib. 1. sacram. cap. 2. non
 frequenter, sed grauibus verbis, & ipſam
 plenam baptismalis myſterij dignitatem
 commendat, atque etiam amplius sacramen-
 tum, & renunciationem, quae in baptis-
 mi edi ſolebat, ad contemplandum nobis an-
 tiquos conſtituit: *venimus ad fontem, ingreſſi
 conſidera, quos videris, repote diligenter, occurrerunt
 huius ſaeculi luctaturus, quando te interrogant
 renuncias diabolo, & operibus eius quid reſpon-
 abrenuncio.* Quibus valde ſimilia ſunt, quae
 illius Hieroſolymitanus tradidit cateche-
 ſtagog. nam renunciationis caeremoniam
 plicare aggreſſus, eam in baptiſterio conſi-
 eſſe, docet his verbis: *primum ingreſſi eſt in
 ricum domus baptiſterij, & ſtantes verſus occi-
 dentem, mandari vobis audisti, ut protuleris
 tanquam praesenti Satanae renunciares. Si vero
 riltaria extra Ecclesiam fuerunt: sicut libro
 cap. 3. probauimus, conſequens eſt, extra
 cleſiam renunciationis formam conceptam
 eſſe. Sed quid veterum testimonia ſeclerum
 in noſtra Ecclesia adhuc quaedam duram, quae
 veteri conſuetudini conſentunt, id eſt, quod
 pueri ad Eccleſiae fores adducuntur, atque
 eius ingreſſione propulſantur, antequam
 fario ritui, & ſuperſtitioni renunciauerint.
 ius quidem cauſam apud Gulielmum Duran-
 tum lib. 6. rational. Diuinor. offic. hanc*

reperio, vt intelligamus, Christū Dominum, qui Ioannis 9. ostium dicitur, cœlorum aditum, communi humani generis peccato interclusum, nobis patefecisse, atque ab eo baptismalis gratiæ thesauros in eos effundi. Ac quoniam plurimi huic dæmonis, & sociorum detestationi intererant, quos sacra renunciationis verba audire, necesse erat: ideo sapientissimè Patres statuerunt, vt ea de suggestu à singulis ederetur: quemadmodum Tertullianus meminit lib. de Pall. cap. 5. sui ipsius renunciationem hoc modo referens: enim vero, cum hanc primum sapientiam vestit, quæ vanissimis superstitionibus renuit, tunc certissime pallium superque omnes exumas, & peplos augusta vestis, superque omnes apices, & titulos sacer suggestus deducit oculus, suades, reuerere habitum, unius interim erroris tui renunciatorem.

Renunciatio de suggestu.

Renunciaturos fuisse nudos, & quamobrem.

CAP. XVIII.

Diligenter vero corporis etiam habitum, quo in renunciatione utebantur, fideles obseruabant. Ita enim fiet, vt animo magis hereant, quæ hac cæremonia consecuti sunt, nimirum se à primi parentis labe expiatos esse: & simul facilius intelligant, quid eos facere oporteat, qui velint (velle autem omnes debent) renunciationis mysteriis respondere. Nam, qui dæmonis castra se deserere profite-

Renunciantes erant nudi, & quare Renunciatio in quibus regionibus nunc fiat à nudis.